

רעפ 53460-04-25 - חגי לייכטר נ' מדינת ישראל

רע"פ 53460-04-25 - חגי לייכטר נ' מדינת ישראלעליון

רע"פ 53460-04-25

חגי לייכטר

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[07.05.2025]

כבוד השופט יוסף אלרון

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת ב-ע"פ 64209-07-24 מיום 18.3.2025

שניתן על ידי השופטות י' שטרית, א' אבו-אסעד ו-א' רבהון

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת (השופטות י' שטרית, א' אבו-אסעד ו-א' רבהון) ב-ע"פ 64209-07-24 מיום 18.3.2025, בגדרו נדחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום

בטבריה (הנשיא נ' מישורי לב טוב) ב-ת"פ 63172-07-20 מיום 12.2.2024.

2. המבקש הורשע לאחר הליך הוכחות בעובדות כתב אישום, לפיהן ביום האירוע הגיעו אנשי תאגיד מים כדי לטפל

בצנרת מים שעל גבול חלקה בבעלות משפחת המבקש. השוטר צבטאני הגיע למקום עקב טרוניות בני המשפחה

שביקשו למנוע את המשך העבודה, ועזב את המקום לאחר שהובטח לו על ידי המבקש כי העבודה תוכל להימשך

כסידרה. זמן קצר מאחר מכן, שוטרים שבו למקום לאחר שהמבקש ואחיו מנעו את המשך העבודה. בשלב זה, השוטר

צפריר ביקש לעכב את אחד מאחיו של המבקש כדי למנוע ממנו להפריע לעבודות, ואולם הוא סירב להתלוות לשוטר.

עקב כך השוטר צפריר ניסה לעצור אותו, אולם המבקש, ביחד עם אח אחר, הפילו את השוטר צפריר לרצפה.

המבקש ישב עליו, חנק אותו ודחף את אצבעותיו אל תוך ארובות עיניו. כתוצאה מכך, נגרם לשוטר צפריר דימום בעינו

לצד חבלות נוספות.

בגין האמור, המבקש ושניים מאחיו הורשעו בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות בצוותא, לפי סעיפים

1274(א), 274(3) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); הפרעה לעובד ציבור בצוותא, לפי סעיפים

288(א)(1) ו-29 לחוק; ואיומים בצוותא, לפי סעיפים 192 ו-29 לחוק.

3. בית משפט השלום ביסס את הרשעת המבקש ואחיו על עדויות השוטרים שנכחו בזירה, ובראשם עדות השוטר צפריר שנקבע כי הותירה רושם "מהימן, אמין ומקצועי". כמו כן, נקבע כי עדות זו מקבלת חיזוק ממספר ראיות נוספות, ובהן עדויות שוטרים אחרים ואנשי תאגיד המים, וכן סרטונים שצולמו במהלך האירוע. מצפייה בסרטונים, בית משפט השלום קבע כי השוטר צפריר נצפה מתנהל באדיבות וסבלנות, ומסביר למבקש ולאחיו כי העבודה במקום נדרשת עקב פיצוץ בצינור. לעומת זאת, בית המשפט דחה את גרסאות המבקש ואחיו, שטענו בין היתר כי השוטר צפריר איים עליהם, ומצא כי הראיות שהוצגו במשפט ובפרט סרטוני האירוע אינם תומכים בגרסאות אלה. בהקשר זה, בית המשפט קבע כי אף אם בני המשפחה סברו שלאנשי התאגיד אין סמכות לבצע את העבודות בלי רשותם, התנהלותם האלימה כלפי השוטרים הייתה בלתי מוצדקת והיה ביכולתם לפעול בדרכים אחרות.
4. בגזר הדין, בית משפט השלום התייחס לחומרה הגלומה במעשי אלימות המבוצעים כלפי אנשי משטרה הממלאים את תפקידם, ובצורך בענישה מרתיעה ומוחשית בעבירות אלה. לצד זאת, צוין כי המעשים לא בוצעו באופן מתוכנן; וכי המבקש נעדר עבר פלילי. בהתאם, נגזר עליו עונש מאסר של 2 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית ותשלום פיצוי. למען שלמות התמונה, יצוין כי בהתחשב בחלקם המופחת במידת מה של אחי המבקש, נגזרה עליהם ענישה צופת פני עתיד ותשלום פיצוי.
5. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש על הכרעת הדין ועל גזר הדין. ביחס להכרעת הדין, נקבע כי זו מבוססת על ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו לאחר התרשמות בלתי אמצעית של בית המשפט מכלל העדים, ולא נמצאה הצדקה להתערב בממצאים אלה. ביחס לחומרת עונשו של המבקש, נקבע כי זה מקל עמו במידה ניכרת, וממילא אינו מצדיק הקלה נוספת מצד ערכאת הערעור.
6. בבקשה שלפניי, המבקש שב ומעלה טענות כלפי ממצאיו העובדתיים של בית משפט השלום, תוך שהוא טוען בין היתר כי עדות השוטר צפריר סותרת ראיות אחרות שהוצגו לבית המשפט; וכי לשוטר צפריר קשר עם שכן של המשפחה שעמו הם מסוכסכים. לעניין זה, המבקש מפנה לנימוקי הערעור ולמסמכים נוספים שהוגשו על ידו לבית המשפט המחוזי.
7. דין הבקשה להידחות. עניינה של בקשת רשות הערעור כל כולה בעניינו הפרטני של המבקש, ואינה מצדיקה מתן רשות ערעור בגלגול שלישי. לא הוצגה עילה כי בית משפט זה, בשבתו כערכאת ערעור ב"גלגול שלישי", יתערב בממצאים עובדתיים שקבעה הערכאה הדיונית, וזאת לאחר שאף בית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור, לא מצא לעשות כן. אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות, לא כל שכן במסגרת ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 20337-11-24 שוקרון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.11.2024)). למעלה מן הצורך, יוער כי הרשעת המבקש אינה מבוססת רק על עדות השופט צפריר, אלא גם על ראיות אובייקטיביות ובהן סרטונים המתעדים את האירוע.
8. כמו כן, גם העונש שנגזר על המבקש אינו מעלה כל חשש לעיוות דין, ובוודאי שלא מצדיק מתן רשות ערעור. עונש זה מקל עמו במידה ניכרת, ואינו ממצה את הדין כהוא זה. מוכנות המבקש לפנות לאלימות ולתקוף שוטר הממלא את תפקידו נושאת חומרה משמעותית כשלעצמה. כמו כן, בעניינו פוטנציאל הנזק ממעשי המבקש הוא מוחשי ביותר - האפשרות כי השוטר היה סובל מנכות קבועה או אף מאבד את עינו. מקרים מסוג זה מחייבים, על דרך הכלל, השתת עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.
- לאחרונה ציינתי במקרה אחר כי שוטרי משטרת ישראל "ניצבים ברחובות העיר, לילות כימים, כמחסום אנושי המגן על הציבור הרחב. כאשר עמידתם האיתנה מובילה לפגיעה בגופם או בנפשם מן הראוי כי יינתן לכך מענה עונשי הולם" (עפ"ג 16607-09-24 אלכמלאת נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (4.5.2025)). הפער בין חומרת המקרים הוא ברור, ולצד זאת קיים אינטרס ציבורי מובהק במיצוי הדין עם נאשמים המפעילים אלימות כלפי שוטרים בעודם מבצעים את התפקיד שהוטל עליהם ואוכפים את הסדר הציבורי.
9. אשר על כן, הבקשה נדחת. ניתנה היום, ט' אייר תשפ"ה (07 מאי 2025).
יוסף אלרון
שופט